

Resolució 246/2026, de 12 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 2685/2025

Administració reclamada: Ajuntament de l'Ampolla

Informació reclamada: Resolució o autorització administrativa per posada en funcionament d'una Estació de Depuració d'Aigües Residuals (EDAR).

Sentit de la resolució: Estimació parcial i inadmissió parcial

Resum: La informació sol·licitada, té la consideració d'informació pública d'acord amb l'article 2.b de la LTAIPBG i l'article 53.1 del DTAIP. D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 de la LTAIPBG, existeix un dret general d'accés a la informació pública, i l'Ajuntament, com a subjecte obligat (art. 3.1 LTAIPBG), ha d'atendre aquestes sol·licituds.

En aquest cas, la persona sol·licitant és regidor de l'Ajuntament, i li és aplicable l'article 77 de la LRBRL i l'article 164 del TRLMRLC, que reconeixen als electes el dret d'accés a la informació municipal necessària per a l'exercici de les seves funcions, dret integrat en l'article 23.1 de la Constitució.

Atesa la naturalesa de la informació sol·licitada, no concorre cap dels límits previstos a l'article 164.3 del TRLMRLC, sense perjudici del deure de confidencialitat establert a l'article 164.6. En conseqüència, s'estima el dret d'accés del regidor reclamant a la informació sol·licitada.

La petició d'emissió d'un certificat pel cas que no consti cap autorització, depassa les atribucions que té aquesta Comissió, que es limiten al dret d'accés a la informació pública, pel que la petició de certificació ha de ser inadmesa doncs no es tracta de cap petició d'accés a informació pública.

Paraules clau: Ajuntament. Electe. EDAR (Estació de Depuració d'Aigües Residuals). Resolució. Autorització. Posada en funcionament. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració. Sense límits. Estimació parcial. Certificat. Inadmissió parcial.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 3 de desembre entra a la GAIP la Reclamació 2685/2025, presentada per un electe del grup municipal "Millorem l'Ampolla", en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 5 de novembre de 2025, un altre regidor del mateix grup municipal presenta instància general en la que com a portaveu del grup municipal indicat demana: "Que se'm faciliti còpia de l'acte, resolució o autorització administrativa de posada en funcionament de l'EDAR del

PP12 Mirador del Delta 2, si n'hi ha, així com qualsevol informe tècnic o certificat emès per l'Ajuntament i per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) que n'avalii la posada en servei. En cas que no consti cap autorització o acte formal de posada en funcionament, es demana certificació expressa d'aquest fet".

3. L'electe a la presentació de la reclamació el 3 de desembre manifesta que no han rebut cap resposta per part de l'Administració.
4. El 16 de desembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de l'Ampolla i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Administració.
6. El 13 de gener la GAIP rep comunicació del reclamant indicant que l'Ajuntament de l'Ampolla encara no ha facilitat la informació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia

de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació ja que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits i sobre la inadmissió parcial

La informació sol·licitada i reclamada: "còpia de l'acte, resolució o autorització administrativa de posada en funcionament de l'EDAR del PP12 Mirador del Delta 2, si n'hi ha, així com qualsevol

informe tècnic o certificat emès per l'Ajuntament i per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) que n'avalii la posada en servei", és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Així mateix, l'Ajuntament és un subjecte obligat per la LTAIPBG (art. 3.1) a atendre i resoldre, dins el termini i en la forma escaient, les sol·licituds d'accés que li presentin les persones que exerceixen el seu dret d'accés a la informació pública.

D'altra banda, qui sol·licita la informació i ara reclama el dret d'accés té la condició de regidor de l'Ajuntament, pel que s'aplica en aquest cas la normativa de règim local, tant la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL) article 77, i el Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC) article 164. Ambdós articles de les citades lleis reconeixen als electes un dret d'accés a la informació de la corporació local on exerceixen en seu càrrec, necessària per l'exercici de les funcions que els corresponen, independentment que es tractin de regidors de govern o no. Aquest dret, com s'ha establert jurisprudencialment (SSTS, de 27 de setembre de 2002, 15 de juny de 2009, entre d'altres) i forma part del dret fonamental a la participació política de l'article 23.1 de la Constitució espanyola.

No obstant, aquest dret no és absolut si hi ha en joc d'altres drets, moment en el que caldrà fer una ponderació dels diferents drets en joc per tal que decidir quin ha de prevaldre. Per això la TRLMRLC preveu en el seu article 164.3 com a límit del dret d'accés pels regidors que "el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge", o bé "Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumari". Així mateix, pel cas que es reconegui el dret d'accés a la informació, també cal advertir d'allò previst a l'apartat 6è estableix que: "Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers".

A la vista de la naturalesa de la informació que sol·licita l'electe, aquesta Comissió no estima que sigui d'aplicació cap límit dels previstos a l'article 164, i per tot això s'estima el dret d'accés de l'electe reclamant a la informació sol·licitada. Pel cas que la informació que se sol·licita no existeixi, així mateix ho haurà de fer constar l'Ajuntament reclamat, sense que hagi d'emetre cap tipus de certificat al respecte.

La petició d'emissió d'un certificat pel cas que no consti cap autorització, depassa les atribucions que té aquesta Comissió, que es limiten al dret d'accés a la informació pública, pel que la petició de certificació ha de ser inadmesa doncs no es tracta de cap petició d'accés a informació pública.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Construcció i manteniment d'obres d'infraestructura (codi 0136).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de febrer de 2026, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 2685/2025 pel que fa a la petició de certificació conforme no hi ha cap autorització o acte formal de posada en funcionament de l'EDAR.
2. Estimar parcialment la Reclamació 2685/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir a l'Ajuntament de l'Ampolla que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quatre dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de l'Ampolla a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2685/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.